

Súd: Okresný súd Svidník
Spisová značka: 2C/57/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8615201440
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 11. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Tvrdíková
ECLI: ECLI:SK:OSSK:2015:8615201440.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Svidník, samosudca JUDr. Mária Tvrdíková, v právnej veci žalobcu Prima banka Slovensko a.s., so sídlom Hodžová 11, 010 11 Žilina, IČO 31 575 951, proti žalovanej E. P., nar. XX.X.XXXX, bytom S. XX, XXX XX L. o zaplatenie 1.952,03 Eur s prísl. takto

rozhodol:

I. Žalovaná je p o v i n n á zaplatiť žalobcovi sumu 1.800,46 Eur s 5 % úrokom z omeškania ročne od 11.3.2015 do zaplatenia do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

II. V prevyšujúcej časti žalobcu z a m i e t a.

III. Žalovaná je p o v i n n á zaplatiť žalobcovi trovy konania v sume 117,- Eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca sa podanou žalobou proti žalovanej domáhal zaplatenia sumy 1.952,03 Eur s úrokom 12,3 % ročne od 11.3.2015 do zaplatenia, úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne od 11.3.2015 do zaplatenia, úroku vo výške 68,59 Eur z neuhradených splátok do dátumu
2C/57/2015 - 39

-2-

predčasnej splatnosti úveru a úroku z omeškania vo výške 0,55 Eur z neuhradených splátok do dátumu predčasnej splatnosti.

Návrh odôvodnil tým, že dňa 10.4.2014 uzatvoril so žalovanou úverovú zmluvu č.XXXXXX, na základe ktorej poskytol žalovanej peňažné prostriedky vo výške 2.000,- Eur na žalovanou určený účet č. 7934401002/5600. Poskytnutý úver a úroky sa žalovaná zaviazala splácať v pravidelných mesačných anuitných splátkach a celý úver aj s príslušenstvom bola žalovaná povinná splatiť do 12.4.2024. Po vyčerpaní poskytnutého úveru žalovaná porušila svoje zmluvné povinnosti a preto bola listom zo dňa 16.2.2015 vyzvaná na predčasné splatenie poskytnutého úveru v lehote do 10.3.2015. Napriek výzve nebola pohľadávka zo strany žalovanej uhradená. Pohľadávka voči žalovanej ku dňu predčasného zosplatnenia (dňa 10.3.2015) predstavovala sumu 2.081,17 Eur a pozostávala z istiny poskytnutého úveru vo výške 1.952,03 Eur, úrokov vo výške 68,59 Eur, ktorý predstavuje dohodnutý úrok v zmysle zmluvy, ktorý bola žalovaná povinná splatiť v rámci anuitných splátok poskytnutého úveru do predčasného zosplatnenia, pričom úroková sadzba vo výške 12,9 % ročne vyplýva zo zmluvy, úrokov z omeškania v sume 0,55 Eur, nakoľko každá omeškaná dlžná splátka je odo dňa nasledujúceho po jej splatnosti úročená aj úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne. Úrok z omeškania bol dohodnutý v zmluve v zmysle § 369 ods. 1 Obchodného zákonníka, a to v článku následky porušenia zmluvných povinností, poplatkov v sume 60,- Eur za upomienky a to 15,- Eur za každú a výzvu na

predčasné splatenie úveru v sume 30,- Eur v zmysle sadzobníka poplatkov, ktoré si však od žalovanej v súdnom konaní neuplatňuje. K uplatneniu úroku z omeškania z nesplatenej istiny a obchodného úroku vyčísleného ku dňu zosplatenia úveru poukázal na rozsudok KS Prešov zo dňa 27.3.2008, sp.zn. 4Cob/62/2007.

Žaloba bola žalovanej doručená dňa 28.5.20125, ku ktorej sa žalovaná písomne nevyjadrila.

Pojednávania konaného dňa 11.11.2015 sa účastníci nezúčastnili, hoci im bolo predvolanie na pojednávanie riadne a včas doručené, preto súd v súlade s ustanovením § 101 ods .2 O.s.p. konal v ich neprítomnosti, pričom prihliadol na obsah spisu a vykonané dôkazy.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s obsahom spisu a to návrhom na začatie konania, úverovou zmluvou č. XXXXXXXX zo dňa XX.X.XXXX, výpisom z účtu žalovanej, sadzobníkom poplatkov - I. časť, listom žalobcu zo dňa 17.12.2014, výzvou žalobcu na predčasné splatenie úveru zo dňa 16.2.2015, Všeobecnými obchodnými podmienkami Prima banka Slovensko a.s., účinnými od 1.1.2014 a zistil tento skutkový stav:

Dňa 10.4.2014 uzavrel žalobca so žalovanou úverovú zmluvu č. XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX, na základe ktorej žalobca poskytol žalovanej bezúčelový úver vo výške 2.000,- Eur za poplatok za poskytnutie úveru v sume 100,- Eur, pri fixnej úrokovej sadzbe 12,9 % ročne bez poistenia. Úver mal byť splatený 120 anuitnými splátkami vo výške 30,- Eur mesačne,
2C/57/2015 - 40

-3-

splátnymi v 12. deň kalendárneho mesiaca počnúc prvou splátkou dňa 12.5.2014 po konečnú splatnosť úveru dňa 12.4.2024 inkasom z bankového účtu v banke/ príkazom na úhradu v prospech inkasného účtu. Výška RPMN úveru bola v zmluve uvedená ako 15,39%, priemerná RPMN ako 18,87 % a celková čiastka, ktorú mala žalovaná za úver zaplatiť bola 3.700,- Eur.

Z výpisu účtu za obdobie od 10.4.2014 do 30.4.2014 súd zistil, že na účet žalovanej bola vyplatená čiastka zo strany žalobcu vo výške 1.900,- Eur.

Listom zo dňa 17.12.2014 označeným ako druhá upomienka, žalobca žalovanú naposledy vyzýval k zaplateniu omeškaných splátok poskytnutého úveru, pričom výška omeškaných splátok ku dňu 17.12.2014 predstavovala sumu 55,52 Eur. Zároveň žalovanú upozornil, že v zmysle platného sadzobníka poplatkov Prima banka Slovensko a.s. táto je upomienka spoplatnená sumou 15,- Eur. Žiadal žalovanú o zaplatenie dlžnej sumy vo výške 70,52 Eur najneskôr do 22.12.2014.

Listom zo dňa 16.2.2015 rozhodol žalobca o predčasnej splatnosti celého úveru a zároveň vyzval žalovanú uhradiť celý dlh vo výške 2.081,17 Eur s prísl., najneskôr do 10.3.2015.

Z prehľadu splátok (č.l. 35 spisu) súd zistil, že žalovaná zaplatila žalobcovi na splátkach celkom sumu 199,54 Eur a to dňa 12.5.2014 sumu 30,- Eur, dňa 12.6.2014 sumu 30,- Eur, dňa 14.7.2014 sumu 12,58 Eur, dňa 15.7.2014 sumu 17,42 Eur, dňa 16.7.2014 sumu 17,42 Eur, dňa 12.8.2014 sumu 12,58 Eur, dňa 12.9.2014 sumu 30,- Eur, dňa 13.10.2014 sumu 30,- a dňa 12.11.2014 sumu 19,54,- Eur.

Žalobca je obchodnou spoločnosťou (bankou), pričom jedným z predmetov jeho podnikania (činnosti) je poskytovanie úverov. Žalovaná je fyzická osoba - nepodnikateľ. Predmetná úverová zmluva je preto v zmysle § 1 ods. 2 a § 2 písm. a/ a b/ zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch ako aj § 52 ods. 1, 3 a 4 Občianskeho zákonníka zmluvou spotrebiteľskou. Preto sud pri právnom posúdení uvedenej zmluvy vychádzal z ustanovení zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, ako aj všeobecnej úpravy spotrebiteľských zmlúv v Občianskom zákonníku (§ 52 a násl.).

Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 o spotrebiteľských úveroch (ďalej len „ZoSÚ“), v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy (10.4.2014) spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

Podľa § 1 ods. 8 ZoSÚ, ustanoveniami tohto zákona nie sú dotknuté ustanovenia Občianskeho zákonníka ani osobitných predpisov (napríklad zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa).

Podľa § 9 ods. 1 ZoSÚ, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

Podľa § 9 ods. 2 písm. k/ ZoSÚ, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

Podľa § 11 ods. 1 ZoSÚ v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak :

a/ zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1,

b/ zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a/ až k/, r/, a y/,

c/ zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 alebod/ v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

Podľa § 52 ods. 1 až 4 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 1 až 3 OZ, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné

podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo aj boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 5 a 10 OZ, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné. Neprijateľnosť zmluvných podmienok sa hodnotí so zreteľom na povahu tovaru alebo služieb, na ktoré bola zmluva uzatvorená, a na všetky okolnosti súvisiace s uzatvorením zmluvy v dobe uzatvorenia zmluvy a na všetky ostatné podmienky zmluvy alebo na inú zmluvu, od ktorej závisí.

Podľa § 54 ods. 1 a 2 OZ, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v prospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré

mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Pre spotrebiteľské zmluvy je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ spravidla nemá možnosť tieto podmienky reálne ovplyvniť (ide spravidla o tzv. „formulárové zmluvy“). Občiansky zákonník podrobnejšie špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok spotrebiteľských zmlúv a výslovne stanovuje, že takéto ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa sú neprijateľné, a preto neplatné (§ 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka). Vychádza sa totiž z toho, že predovšetkým spotrebiteľ uzatvára zmluvu s dodávateľom v dobrej viere, že dodávateľ vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Predpokladá sa, že medzi dodávateľom a spotrebiteľom je nerovný vzťah z hľadiska skúseností a vedomostí, pričom dodávateľ je v porovnaní so spotrebiteľom vo výhode.

Vykonaným dokazovaním mal súd za preukázané, že žalobca poskytol žalovanej spotrebiteľský úver vo výške 1.900,- Eur. Aj keď v zmluve je uvedené, že výška úveru je 2.000,- Eur, reálne bolo žalovanej poskytnutých len 1.900,- Eur, pretože 100,- Eur bolo zaúčtovaných na poplatok za poskytnutie úveru. Žalovaná celkom zaplatila sumu 199,54 Eur. Súd preskúmal opodstatnenosť uplatneného nároku z hľadiska jeho súladu s ustanoveniami o ochrane spotrebiteľa a dospel k záveru, že nárok je dôvodný len v rozsahu uplatnenej istiny a úrokov z omeškania z istiny.

Zmluva o spotrebiteľskom úvere musí okrem všeobecných náležitostí povinne obsahovať aj osobitné náležitosti podľa § 9 ods. 2 ZoSÚ. Zákon absenciu niektorých
2C/57/2015 - 43

-6-

náležitostí vymedzených v cit. zákonom ustanovení síce nespája s následkom neplatnosti právneho úkonu (úverovej zmluvy), poskytuje však spotrebiteľovi ochranu v takej forme, že úver je potrebné posudzovať ako bezúročný a bez poplatkov. Medzi takéto náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere patrí v zmysle cit. § 9 ods. 2 písm. k/ ZoSÚ aj uvedenie výšky, počtu a termínov splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

Vychádzajúc z obsahu zmluvy o úvere č. 0117380 je však možné konštatovať, že uvedená zmluva o spotrebiteľskom úvere túto náležitosť neobsahuje. Podľa uvedeného zákonného ustanovenia totiž v zmluve musia byť rozlíšené splátky istiny, úrokov a iných poplatkov, teda nepostačuje, ak je uvedená len suma predstavujúca súhrn splátok istiny úrokov a iných poplatkov. V predmetnej úverovej zmluve toto rozlíšenie absentuje (zmluva obsahuje len výšku mesačnej splátky bez špecifikácie), pričom vo všeobecnosti samotná absencia náležitostí podľa § 9 ods. 2 písm. a/ až k/, r/, a y/ znamená, že poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Uvedené údaje pritom v žiadnom prípade nemôžu nahradiť rozsiahle, individuálne nevyjednané drobným hustým písmom písané zmluvné úverové podmienky. Ak zákon o spotrebiteľských úveroch ako podstatnú náležitosť zmluvy predpisuje výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov (§ 9 ods. 2 písm. k)) a s ich neuvedením spojil tak závažný dôsledok, akým je bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru (§ 11 ods. 1 písm. b/ ZoSÚ) tak je zrejmé, že tieto museli byť jasným, určitým a zrozumiteľným spôsobom uvedené v takejto zmluve a nemohli byť nahradené odkazmi na úverové či iné podmienky.

V zmluve absentuje náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm k/ ZoSÚ. V zmluve je uvedená len výška anuitnej splátky 30,- Eur mesačne, z ktorej ale nevyplýva, koľko z toho bude započítané na istinu úveru, koľko na úroky a na prípadné poplatky. Účelom ustanovenia § 9 ods. 2 písm k/ ZoSÚ bolo to, aby spotrebiteľ bol zrozumiteľne informovaný o tom, akým spôsobom sa mu ním poukazované splátky započítavajú na istinu úveru, na úroky a na prípadné poplatky. Z ustanovenia § 9 ods. 2 písm k/ ZoSÚ vyplýva, že tam uvedené náležitosti musí obsahovať samotná zmluva. Je preto vylúčené, aby sa zmluva, pokiaľ ide o tieto podstatné náležitosti, odvolávala na inú listinu napr. na úverové zmluvné podmienky, ktorých obsah nemôže dlžník vôbec ovplyvniť. Údaje o výške, počte a termínoch splátok, istiny úrokov a iných

poplatkov predstavujú jednu z náležitostí zmlúv o spotrebiteľskom úvere v zmysle ustanovení § 9 ods. 2 ZoSÚ. Je preto potrebné, aby tieto údaje boli obsiahnuté priamo v texte zmluvy o poskytnutí úveru.

Kedže účelom zvýšenej ochrany spotrebiteľa v spotrebiteľských vzťahoch premietnutej okrem iného aj do precízovanej úpravy náležitostí zmlvy o spotrebiteľskom úvere v § 9 ZoSÚ je práve vyvažovanie nerovnováhy spočívajúcej v prevahe dodávateľa ako profesionála pri poskytovaní úverových služieb, tak je zjavné, že uvádzanie náležitostí

2C/57/2015 - 44

-7-

zmluvy o úvere spôsobom, ktorý je nezrozumiteľný, neurčitý, pre spotrebiteľa komplikovaný, keď mnohé z nich sú doslova skryté v textoch všeobecných podmienok, túto nerovnováhu nevyvažuje, ale podstatne prehľbuje na úkor spotrebiteľa a je tak v príkrom rozpore s účelom spotrebiteľskej ochrany.

Z uvedených dôvodov je potrebné zmluvu č. 0000000000117380, z ktorej si žalobca uplatňuje žalovaný nárok považovať podľa § 11 ods. 1 písm b/ ZoSÚ za bezúročnú a bez poplatkov. Žalobca tak nemá nárok na uplatnený úrok úveru a ani poplatky (vrátane poplatku za poskytnutie úveru, ktorý si zaúčtoval už pri poskytnutí úveru). Žaloba je tak dôvodná len v časti uplatnenej istiny. Žalobca poskytol na základe zmluvy o úvere žalovanej sumu 1.900,- Eur, z čoho žalovaná celkom zaplatila sumu 199,54 Eur. Súd preto žalovanú zaviazal zaplatiť žalobcovi sumu 1.800,46 Eur (1,900 - 199,54 = 1.800,46).

Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 ods. 1 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. v znení účinnom do 31.1.2013, výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Žalovaná sa dostala do omeškania so splácaním jednotlivých splátok, pričom žalobca si v konaní uplatnil nárok na úroky z omeškania od 11.3.2015. Vzhľadom na to, že žalobca žiada priznať úroky z omeškania v nižšej sadzbe ako by mu patrili podľa vyššie citovaného § 3 ods. 1 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. (žiada len v rozsahu 5 % ročne) a súd je rozsahom návrhu viazaný, priznáva žalobcovi nárok na úroky z omeškania v sadzbe 5 % ročne zo sumy 1.800,46 Eur od 11.3.2015 do zaplatenia.

V prevyšujúcej časti súd žalobu ako nedôvodnú zamietol.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 3 O.s.p., podľa ktorého aj keď mal účastník vo veci úspech len čiastočný, môže mu súd priznať plnú náhradu trov konania, ak mal neúspech v pomerne nepatrnej časti, alebo ak rozhodnutie o výške plnenia záviselo od znaleckého posudku alebo od úvahy súdu. Nakoľko žalobca mal neúspech vo veci v pomerne nepatrnej časti, súd mu priznal plnú náhradu trov konania, ktorá pozostáva zo zaplateného súdneho poplatku v sume 117,- Eur.

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní od doručenia jeho písomného vyhotovenia na Krajský súd v Prešove cestou tunajšieho súdu.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

a/ v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,

b/ konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávnerozhodnutie vo veci,

c/ súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretoženevykonali navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcichskutočností,

d/ súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e/ doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),

f/ rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie (§ 205 ods. 3 O.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) v znení neskorších predpisov.

Vo Svidníku dňa 11. novembra 2015

JUDr. Mária Tvrđiková
Za správnosť vyhotovenia
Mgr. Martina Jakubová

samosudca